

مبادی علمی فلسفه تاریخ

البته معلوم است که بر نسبت های عمومی یک علم یا بعبارت دیگر فواین طبیعی که علم مذکور بدان مستند میباشد فلسفه آن علم را تشکیل میدهد از همین جهت و قبیلکه دران علم تغیراتی وارد میگردد فلسفه آن هم رنگ دیگری اختیار مینماید تاریخ نیز تابع احکام این فواین است که به علوم دیگر قابل تطبیق بوده و در حقیقت میتوان آنرا قانون عمومی گفت . در دنیا با واقعاتی رو داده و بسیاری از مبادی اجتماعی و مدنی ملل را تغییر میدهد یا تجذب پر میکند و یا بکلی ازین میردو بجای آن حیات جدید اجتماعی و مدنی را بوجود می آورد .

البته تمام این ها و هر گونه تبدیلیکه در جهات سیاسی اجتماعی و مدنی بشریت رو نما میگردد از خود اسباب وعلی دارد بعديکه از نقطه نظر علم و فلسفه و بالاخره از ناحیه منطق میتوان گفت که بجزی دودنیا واقع و حادث نمیشود تابعی اسبابی برای آن قبل از حاضر و آماده نگذیده باشد . این علل و اسباب همیشه متناسب با درجه عظمت و وسعت تاثیری که تولید مینماید نمیباشد مثلًا بسا دیده میشود که حادثات و وقایع بسیار جزئی علل و اسباب حواست بیمار عده طبیعت نامید . البته این گونه عدم و تناسبیکه درین حوادث اولیه و وقایع مابعد که علل و معلول همیگر اند دیده میشود انسان را بعیرت می اندازد و تصویر میکشند شاید واقعات مابعد ربطی با حادث اولیه نداشته باشد در حالیکه منطق از هر حادثه مابعد خورد باشد یا بزرگ که حتماً تتجه واقعه میباشد که قبل واقع گردیده بود : در این علل و بسط علت بامعاوی و ادراک معقول است در سلسله علل و معلولات حیات اجتماعی کار همه بوده مخصوص دماغ های منور و تریه شده و دارای اطلاعات منطقی و بالاخره وجود افق روشن و وسیع دماغیست و حتی منطق تطبیقی (متود اوژی) نشان میدهد که در وقت تحقیقات علمی علل و اسباب با از حوادث از نظر یک نفر عالم متعمق و متبحر هم فرار می نماید و عالم را بعیرت می اندازد که آیا علت فلان واقعه چه بوده و درین واقعات متجانس چه طرز میتوان فضایت کرده قبصه نمود که علت اساسی و اصلی کدام یکی از حوادث بوده و حوادث دیگر بجهد لیل علت واقعه نیست . این همه از مباحثی است که مغضض ترین و بیچرینه ترین مشغلة فلافله تاریخ و علمی اجتماعی را تشکیل میدهد : حواله این که تاریخ را ترکیب مینماید یا بعبارت دیگر واقعاتیکه موضوع تاریخ میباشد در تحت اسباب مختلفی بوجود می آیند ، که یک قسمی ازین اسباب و علل دائمی است مانند خاک ، اقلیم ، نزد وغیره و یک قسم از آنها عارضی میباشد مانند ادیان و استبله ها وغیره . علل و اسباب دائمی که در فوق آنرا خاک ، اقلیم و نزد که در تاریخ ملل رول بزرگی داشته و دارد

و خواهد داشت . مثلاً تاریخ ملیکه در سابق و یا امروزه در سطح گفته زندگانی داشته و حیات بسر میبرند همیشه تابع مقتضبات جغرافیائی و از ادی و افلم طبیعی بوده است . جنی در نظر بعضی از فلاسفه نزد را هم مقتضبات جغرافیائی اصلاح میکند و تغیر میدهد و خراب میکند شا تصور کشید یکی از نزد های بسیار عالی بشر را که از یک سرزمین مستعد و مساعد مثلاً از مناطق معتدل میکند یکی از مناطق بکه حاره باشد انتقال نماید آیا تصور میکشید این نزد همان فضیلت نزدی خود را که به مرور قرون و تمادن ایام واد وار و در اثر مساعدت اقلیم و سخاوت مو قبیت جغرافیائی کسب نموده است بعد از چند نسل دران سرزمین غیر مساعد از دست ندهد ؟ ابت اگر یک ملتی در اثر مهاجرت سرزمین آبائی واجدادی خود را ترک داده به ممنکت دیگری که از روی شرایط جغرافیائی و طبیعی مجا نستی با مسکن اصلی او نداشته باشد برود حتی بعد از چند نسل تمام خصایص اولیه خود را ترک داده به او صافی منصف میگرد که آن محیط مقتضی آن او صاف است .

علمای جغرافیای بشری مخصوصاً یرو فیسور را تزل تأثیرات اقلیمی و جغرافیائی را بر جای اجتماعی انسانها بصورت مبالغه آمیزی مدعی میگردند . مثلاً در نظر آنها اقلیم را میتوان بطور عموم به چنین تقسیم کرد ، مانند اقلیم بارده ، اقلیم معتدل ، و اقلیم حاره - مل ماقوامیکه در اقلیم بارده زندگانی میکشد همیشه مقصود طبیعت بی رحم محیط خود بوده بعیج یک زندگانی مسعود اجتماعی که تاریخ آن مل واقوام را مشتمل و درخشنان نشان بدهد و اصل نمی گردد مانند اقوام شمالی مخصوصاً اسکیموها گویا اقوام و مل مناطق بارده مصد رهیج یک حادثه مهم اجتماعی نگردیده اند تا تاریخ قابل قید و ذکری داشته باشد پهترین دیر ماجرا اترین تاریخ حیات اجتماعی و مدنی بشر مولود اقلیم های معتدل میباشد مثلاً تاریخ تجارت و اقتصاد دنیا و یا سرگذشت صنایع فیسه و حرف والم از آسای وسطی و یا بعبارة واضح تر آریانی قدیم افغانستان امروز و سواحل بحر سفید و ممالک اروپا نشست کرده است و حتی با کمال تاسف میتوان گفت تمام چنگ ها و خون ریزیها باز هم مختص به ملی بوده است که در مناطق معتدل زندگانی داشته است زیرا همین طبیعت اینجا ای جوی مناطق معتدل بوده است که روزی بزرگترین تها جمات عسکری و سیاسی عالم از آریانی قدیم بشرق و غرب و شمال و جنوب سراسر گردیده و روز دیگر اسکندر ماکونی را از یک مملکت کوچک سواحل بجهة سفید که یونان گفته می شد تا به هند جولان داد زمانی برق شمشیر بر هنر امیر اطوروان رو هارا تا اسکندریا و به درخشیدن آورد و بالاخره همین طبیعت ماجرا چوی مناطق معتدل است که فاتحینی را مانند شاهنشاه محمود هوتکی و امیر اطورو احمد شاه ایسالی و ناپلیون و سزار و بالاخره فیصر و هتلر را در صد هفتم تاریخ نشان داد ، گویا روحیه ملیکه در ملک مناطق معتدل زندگانی میکنند قوی ، متین مستعد هر گونه اختراع و اکتشاف بوده برای بوجود آوردن هزارها نوع حوادث تاریخی مستعد میباشد مل واقوامیکه در مناطق حاره زندگانی دارند همیشه باطیعت گرم و غیر مساعد اقلیم طبیعی و جغرافیائی محیط خود دست بگریبان بوده بیوسته محرومیت های حیات اقتصادی و مالی را احساس و بحال بدی زیست مینمایند ، این حال بس ونا گوار رفته رفته روحیات این اقوام و مل را بحدی تبدیل نموده است که هیچ یارای حرکت را در یکی از شعب حیات اجتماعی نداشته و بیوسته مورد هجوم دیگران واقع گردیده اند مانند

ملل افریقا، این ملل طبعاً تاریخ مشتمع و در خشانی ندارند و به هجوم و تعریض اجنبی مجبور به تسليم بوده اند، نژادها هم در تمام اوصاف معنوی و هسته شیوه و مثیل هم یکگر نیستند چه بعضی از نژادها بسیار مستعد و برخی دارای استعداد کم و دسته استعداد بسیار فلیلی دارند دو کشور کوستاولو بون در کتاب روح الافوام خویش نژادهای بشری را از روی استعداد لیاقت معنوی بیرون دسته تقسیم نموده و برای هر کدام از آنها لیاقت و استعداد علیحده را فائل گردیده است مثلاً در نظر گوستاولو بون مستعد ترین نژاد بشری نژاد سفید و بعده ترین آن نژاد سیاه است، گوستاولو بون میگوید نژادهای که مستعد نیستند بهیچ صورت نمیتوانند بیاید نژادهای مستعد برستند، او در همن جا میگوید نژاد زرد امکان دارد ظواهر مدنیت ما دی را که زیاده ترتیب اعمال حرکی و عملی افزاید و مل میباشد خوبتر بیاموزند ولی در هین حال از احرار از مدبنت عالی معنوی محروم اند دور کایم عالم اجتماعی عقبده دارد که ترقی و تکامل بین نوع انسان یک خط مستقیم نبوده مانند شاخهای درخت باستقامت های مختلف میباشد این عالم هم میخواهد نشان بدهد که انسان قادر ترقی و تکامل دارای استعداد های مختلف میباشند از مطالعات فوق باین نتیجه میرسیم که هر کدام از اعمال و اقوام دنیا دارای تاریخ های علیحده و مختلف بخود بوده اعمال و افعال اجتماعی آنها که هر کدام در ذات خود و قائم تاریخ را تشکیل میدهند از هم یک اختلاف دارد پس فرق نژاد و قوم مستلزم فرق تاریخ آنها میباشد، در فوق گفته شد که در بهلوی اسباب دائمی بعضی اسباب عارضی هم وجود دارد که واقعات تاریخ را سبب گردیده و در سر نوشته تاریخی رول دارد این اسباب را اسباب دائمی مانند ادیان و استیلا ها میشمارند، بلی ظهور ادیان در سر نوشته تاریخی مل میباشد تأثیرات بازی داشته و دارد و عظمت وسعت تأثیرات مذکوره متناسب درجه هنر و معموت ادیان مذبور است، اگر تاریخ نظری اتفکنند شود معلوم میگردد که ادیان و مذاهب در ایجاد تاریخ و استقامت سیاست تاریخی تأثیرات فوق العاده عمیق داشته اند زیرا آنها نیتوانند کدام مورخی تاریخ ازویا را بصورتی بنویسد که از دخل و تأثیر عسویت در تاریخ ازویا ذکر بمانند بیاردن کسی میتواند انسکار نماید که ظهور دین اسلام نه تنها برای شرق بلکه برای تمام دنیا یک منشاء تاریخی بوده است؟

اسلام اگرچه یک دین بود که از محيط عربستان طاوی کرد اما تأثیرات عمیق و باز آن در شرق تاریخ چینی و چایان و در غرب تاریخ هیانیه و فرانسه تأثیر کرده و برای این سرزمین وسیعی که از مانچوریا تا مراکش و هیانه امتداد دارد یک استقامت تاریخی را تعیین نمود.

تأثیر دین اسلام بهیچ قوی و بزرگ نبود که نه تنها در عقائد و ایمان مردم انقلاب آورد بلکه فوانین، روحیات، اخلاق، صنائع، ادبیات و بالآخر تمام موجودیت اجتماعی ملل اسلامی را مانع کرده و تاریخ جدیدی برای مل مذکوره سار آورد بهیچ که آن معتقدات اجتماعیه و روحیه تا امروز هم در اکثری از ملل اسلامی با همان قوت و سلطوت او به خود باقیست نه تنها ادیان صحاوی بلکه ادیانیکه جنبه فلسفی داشته بقوه تفکر و نبروی تصوف افراد متغیری مانند بودا و گونوچیوس وغیره بوجود آورده شده است هم در سر نوشته تاریخی تأثیرات بازی دیگری بودند از خود گذاشته اند و مجرای تاریخ را بگلی تغیر داده و با انترافی در آن تولید نموده است مصادف این ادعای میتوان از آثار و بقاوی بودانی در سرزمین هاییکه دین مذکور نفوذ داشته و یکی آن افغانستان خود را میتوان مشاهده کرد.

عین این تأثیرات را در استیلاها و فتوحات عسکری و نظامی هم میتوان مشاهده کرد، محققین و آنها^(۱) از روی کشیها و آثار وابدات معماري تاریخ ملل را تدوین مینمایند با ن حقیقت اعتراف دارند که اقوام غالب و مستولی همیشه و در هرجاییکه غله حاصل نموده و واجد فتحی گردیده اند حتی دین، زبان، ادبیات، صنایع، عرف و عادات و بالآخر تمام عوامل روحی و اجتماعی خویش را وارد آن سرزمین مفتوح گردانیده اند مثلاً سلاطین غزنوی و فتن هندوستان را فتح کردند در زبان و صنایع و معماری هند آثار افغانستان را باقی گذاشتند همچنان مسلمین توام با فتوحات خود در تمام ممالک مفتوحه زبان عربی را وارد نمودند و این زبان عربی بحدی در مالک مفتوحه عرب همراه است ییدا کرد که بزرگترین علمای افغانستان و ایران آثار خود شانرا بزبان هری نوشته اند مثلاً این سیاست تمام آثار خویش را بزبان عربی نوشته است همچنان محمد بن ذکریای رازی کتب خود را بزبان عربی نوشته، ابو ریحان بیرونی با وجود اینکه یکی از علمای زبردست دربار غزنه بود مهدی هرچه نوشته در زبان هری بوده است خلاصه اقوام غالب همیشه موفق بگردند تا تمام اثرات اجتماعی خود شان را به ملت مغلوب بپهلوانند. این قبول و استقبال از چه راه و پجه صورت بعمل می آید؟ از نقطه نظر علم النفس اگرچه اقوام مغلوب نسبت به اقوام غالب دارای حس مذلفت عیا شند اما اگر بخوبی دقت شود در عین این همه نفرت یک نوع مقبولیتی را از اعمال و حرکات قوم غالب احساس میکنند زیرا قوم مغلوب روحان مغلوب گروه متفاوت گردیده تصور میکنند آنها در هر چیز از ایشان فائق ترند پس میل مینمایند آثارا تقلید نمایند و این تقلید رفتنه رفته باعث تولید عین همان اوصاف در آنها میشود و همین است که ادبیات و صنایع وبالآخر تمام عناصر تاریخی ملت مغلوب مبدل شده بهای آن کاملاً موضوعات مذکوره قوم غالب قائم میگردد و یا اینکه یک نو نه مختلف یعن

هر دو روی کار آمده نمایند تاریخ استیلای آن قوم درین ملت می شود.

در زمرة علوم معاونه تاریخ یک علم بسیار جدید و جوانی که عمر آن از چند سال تجاوز نمی کند وجود دارد که آن را تو یونومی میگویند مطابق این علم وجود کلمات و لغات از زبان دیگر در یک زبان که رابطه نزدی از بین سوابهم دیگر نداشت باشند و با موجود بودن بعضی اسامی ازان زبان در بعضی از امکنه و مقامات دوم دلیل برین است که روزی ملت تانوی معروف جمله واستیلای ملت اول گردیده است، بلی چنین است و در همان او قایکه مقلها در بعضی از حصص مملکت استیلاداشتند این ارمنان را باما دادند و تا امروز باقی میباشد، اگرچنین نباشد دیگر هیچ دلیلی نیست که لغات و اصطلاحات ترکی در مملکت ما موجود داشته باشد زیرا مبعاد نزدی این ملت افغان (که از نزد اصلی آریان است) و مقلها بحدی زیاد است که برای چنین فرضیه موردی باقی نیگذارد، در نظر فلاسفه، تاریخ عبارت از یک سلسله علیل و معمول لا تیست که پشت سرهم تراکم و تسلسل نموده این بنای عظیم را که ما تاریخ میگوییم تشکیل داده است، مفهوم سبب از قدیم ترین ادوار تاریخ تا امروز اذهان فلاسفه را مصروف نموده است، ارسالو از کله سبب چهار معنی مختلفی میگرفت و فلاسفه مابعد اوتا امروز هر کدام در زمینه سبب نظریات علیحده دارند که درینجا متعرض آنها نمیشویم و بطور هموم میتوان گفت که سبب با یک حادثه ایست که حادثه دیگری را بوجود می آرد و این حادثه دوم در عین اینکه نتیجه سبب اول است خودهم سببی برای حوادث مابعد میگردد، یا بعیاره واضح تر هر وافعه مستوجب حدوث

(۱) همیشه اینطور بوده ملل مغلوب هم با اقوام فاتح تأثیر مدنی بخشیده اند (آریانا)

وامثال این‌ها یک عدد افکاریس چندیدی در دنیای علم رونماشده برای تاریخ و حادث تاریخی اصول معن و واضحی تحقیق و تبیغ بدست آمد.

یکی از اوصاف ممیزه دوره زندگانی ما سرعت قبل حیرتیست که در تبدل افکار به مشاهده هیئت‌نمی‌یعنی در عصر افکار انسانی بجهان سرعت تبدیل می‌شود که به انسان حیرت دست میدهد گوستاوا بوون می‌گوید در عصر افکار بصورت ایجاد کاری صریعاً وجود مو آید بزرگ شد از این‌جا می‌شود اذیک جای بجای دیگر نقل مینماید و بالآخر مینماید و ازین مبرود و این دوره را در تمام شعب علوم مشاهده مینماییم.

در زمینه بی‌اوژی تابع قرن قبل علماء را این عقیده که ذوالجات با این رفتار دائمی تکامل استحاله مینمایند جذب نموده بود ولی امروز آن فکر ازین رفتار و بجای آن بر نسبت تبدل آنی قائم شده است، این انقلاب در زمینه عمق تراست، بجای نظریه آدم ساکت از طرف علمای فرزیک نظریه نظام شمسی قائم گردیده است.

در زمینه فلسفیات هم تغییرات فوق العاده بزرگی رونما شده است و این عام را که تصور می‌شود که به آخری درجه تکامل خود رسیده است این فکر که «در ماورای این جهان محدود به ملیارد ها عالم دیگر وجود دارد» متزال گردانیده است.

یکی از بزرگترین کشفیات علمی که در زمان ما در داده فکر عدم استقرار است بجای فکر استقرار زیرا در سابق عقیده علمی چنین بود که در کره ارض و مواردی آن هرجیزی که وجود داشته باشد تماماً بت و برقرار است اما امروز آن عقیده مبدل شده، و بجای آن این فکر که «تمام آنها بیوسته خراب می‌شوند و سر از نو بوجود می‌آیند» قائم گردیده است و این حال حرکت دائمی که در کائنات می‌شود به متناسبی با قانون اساسی دنیا تلقی می‌گردد.

تاریخ مولود عکس‌العمل‌های امتحانه روح بشری است ولی ماهیت حقیقتی این عکس‌العمل‌ها تا هنوز کاملاً فهمیده شده و آنچه فرموده شده است معرف همان مقداری است که در دسترس فلاسفه تاریخ و علمای اجتماع می‌باشد و هم زیر از وجوهات که اساس علم تاریخ می‌باشد تا هنوز طفل است و نمیتواند تلقیات مارا که راجع بتاریخ داریم مبدل نماید قابل ذکر است همان قسمت هائی از رویهای می‌باشد که علمای روحیات بمعطاه، و فهم آن موفق گردیده اند، والبته به راندازه نیکه رویهای ترقی کنند بهمان اندازه تاریخ راهم تنویر نموده وارد مرحله مثبت تری می‌گردند چنانچه امروزهم رویهای با اینکه بسیار جدید وابتدائیست بسا از افکار زیرا که سابقاً بقطعتی آنها اعتقداد و بقین داشتند متزال گردانیده است مثلاً رویهای بعافهماند که عامل حرکات ما در زندگانی و جهات اجتماعی اکثراً ازتی و یا مکسر و غیر شعوری می‌باشد و فوای روحانی و حسی اکثراً بر فوای عقلی فایق بوده و در تولید حادث اجتماعی و تاریخی تاریخ روان بزرگتری دارند و ... با یادهای تاریخ در اثر عواملی بوجود می‌آید که سابقاً به آن عوامل چندان اهمیتی قائل نمی‌گردیدند غیر ازین رویهای خطاهای زیرا که از طرف مورخین در تعیین علل و نتایج تاریخی بعمل می‌آید اصلاح کرده نشان میدهد که حادث اجتماعی هر ملت و قوم در تجربت ایجاد جهات اجتماعی و معتقدات آنها صورت می‌گیرد این معتقدات یا معتقدات دینی و یا معتقدات

سیاسی میباشد مانند افکار حزبی و مسلکی از قبیل سوسیالیزم و فاشیزم و امثال آنها که امروز در دنیا از افکار حاکمه شمرده میشود.

رویه‌های فلسفه تاریخ یک بایی از فلسفه عمومی‌که در اطراف کائنات بحث مینماید بوده در زمینه پیدایش حوادث اجتماعی و صورت تعیین و عمل بطائق و سرعت و بالاخره هر گونه افکار و مطالعات فلسفی راجع به تاریخ بحث مینماید و بطور عموم میتوان در یک فلسفه تاریخ با موضوعات ذیل برخورد.

۱- تحقیقات عامی راجع به نشاء انسان و عناصری‌که انسان ازان مرکب میباشد و خط سیر یکه بشریت در راه ترقی و تکامل خود پیدا کرده و چگونگی افکاری‌که مورخین قدیم و جدید را جع بتاریخ وحوادث تاریخی و صورت پیدایش و اتفاقات آن داشته و دارند.

۲- اصول تحقیق راجع به اتفاقات قدیمه و اسباب آنها.

۳- تحقیق درباره عوامل بزرگی که حوادث تاریخی را بوجود می آورند مانند عقايد و افکار دینی و سیاسی و اجتماعی و امثال آنها.

۴- تحقیقات درباره فوای موجوده اکائات و منشا دنیا و عدم استقرار آن و ما هست انسان و منشاء فعالیت مخلوقات و سایر فرشهای هایی‌که از طرف علوم دریکر مورد بحث و اجتهد قرار داده شده، ایک تاریخ هایی‌که امروز نوشته میشوند بروزی همین مبادی بنا یافته حاوی یک ترکیب معلومات عمومیه بشر که در اطراف انسان و کائنات دارد میباشد باینصورت دیده می شود که در زمرة علوم و فلسفه یک باب مسایر جدید فلسفی که آنرا فلسفه تاریخ میگویند بوجود آمده بیوسته روابط تعلقی سیر میکند، اینانی و مطالعات فلسفی در آینده (باقی در آینده)

پریال جامع علوم انسانی
نگارش: محمد قدری تره کی

زدلهای نفس کوئی از دانه که
کز آزاد کی دم تواند زدن
تهی گشتن از خویشتن مشکل است
بقدیل او کرم ضبط خرام
که قندیل کار کمان میکند
بلوح هوا نقش بسته است حرف
اگر قال پیدا کند ناله است
نفس تسانو یسی فغان میشود
چوزنجیر این حلقه بی ناله نیست
گره همچو قمریش طوق گلوست
مقیم همین کوچه افت است
یقدر کره می شمارد قدم
فغان هم کرده گشت و اینجا نشست
بکاهش فرو رفته اجزای او
نهی گشت واز ناله خالی نشد
حالا یک قلم آشیان صد است
خر و شیست تمیل آئینه اش
که از شکوه کلفت آپ و کل
مشو غافل از نی اگربی بر لایت جام علیم آشین گنج باد آور است
بعنی دهش عیسی وقت هاست
همین کوچه دارد غبار نفس
چو خاموش گردید شکر میشود
حلاوت مقیم در خا مشیست
که تا گنج دلدارد این نقب راه
فغان از دلش مست بالا دوی
بهر نات و ای عصای نفس
که در شمله اش پرتوش گشته جمع
شکر گرد آواز شیرین او

ربوده است تجربید این برق آه
کسی نیست جزوی درین اجمن
علم در تجرد شدن مشکل است
نوها خداگ اند حیرت مقام
جهانرا بحیرت نشان میکند
ازین خمامه سحر ساز شکرف
زبس خامه این شعله دنده است
گر این خامه ساز بیان میشود
گره بر خروش دلش هاله نیست
سرا پای او سرو آزاد اوست
بهر جادلی فارغ از کلفت است
ازینجا همه گر کند ناله رم
کن از کوچه اش بار و حشت نهیست
زبس ناله دارد سرا پای او
که دل فارغ از عجز نالی نشی
نهی گشتنش ساز چندین نواست
نفس بی فغان نیست در سینه اش
که از شکوه کلفت آپ و کل
مشو غافل از نی اگربی بر لایت جام علیم آشین گنج باد آور است
تصورت اگر بیکرش اژدها است
لب اوست باع و بهار نفس
نوا کز لسب او شرر میشود
که اینجا طرب در بر خامشیست
نقابی سر از نی درین بزمگاه
نفس را به نقبش ساخت روی
ذ جذب و فاکه های بای نفس
ذریگ زر اند و دیگ شعله شمع
غنا عاشق رنگ زرین او

چو در گردن شیشه زنوار میخان
 که در بندبندش خط ساغر است
 بکف گردن شیشه آواز اوست
 دل پر گره ناله داراست و بس
 نهان در گره گشته اعضای او
 گره نیز اینجا گلوگیر نیست
 که چندین گره آستین چیده است
 نفس پرشان کن رسائی به بین
 که سورا خهار ستش از استخوان
 همان چشمی و کوچه انته ظار
 بچشم نگه ناله گردیده است
 کم افتاد چنین دیده ناله خیز
 زسما زن حیر نوا حیر تست
 که از چشم فی کرد لبریز جام
 چو شفتم زشو خی هوا میشود
 ازین دیده شوق سر میکشد
 که ناکل کند ناله گردیده است
 عجب نیست مخ و ریا این مقدم ای و مکنده باده زانی ساغر چشم نی
 که این ساغر از شوق کامل پر است
 گره کز نهان شود جلوه گل جان
 و گرهست جز با خودش جنگ نیست
 که تحصیل بر گست خصم نوا
 چودل تنگ گردد زبان بسته است
 که هستی چرا غیست روشن زباد
 که گردد برویت در دل فراز
 که در رشته ناله داری گره
 پرسد از راه نفس از غبار
 نفس های درا پیش ازین سود نیست
 انتها

گره دام عیشی است در کارنی
 بصد نشهر ناله اش ر هبر است
 دلیل ره بیخودی ساز اوست
 خروشش ف بند آشکار است دیس
 بسته بیسر ضبط نفسهاي او
 فغان هیچ جا عجز تا ثیر نیست
 بتاراج دل مصلحت دیده است
 گر و کو کمند نوار است چین
 چنین تیر شوق که گردن شان
 نمایان ز هر روز نش بسی غبار
 به کار نفس ناگرددیده است
 بصدق چشم و هر چشم طو فان سینیز
 زقار نگاهش حد احیر تست
 نوا موج اشکیست آتش خرام
 ولی تاز مر کز جد امیشود
 نمی اشک کز شعله پر میکشد
 هوائی برین اشک پیچیده است
 عجب نیست مخ و ریا این مقدم ای و مکنده باده زانی ساغر چشم نی
 که این ساغر از شوق کامل پر است
 گره کز نهان شود جلوه گل جان
 که اینجا کس از غیر دلتگ نیست
 نهان از آن شد خوش ادا
 گره هان راه فغان بسته است
 صدائی بکوش دل از نی فتاد
 مکن آ نقدر برگ اسباب ساز
 تعلق فکنده است کارت بزه
 برافشان چوی دامن از برگ و بار
 زهستی بجز ناله مقصد نیست